

حذف نام ایران در مراسم بزرگداشت «مولانا»

اسین چلیی نوه مولوی (سمت راست) و فروزنده اربابی

مراسمی به وسعت یک شهر

تصحیح و پوزش

روز سه‌شنبه ۲۶ آذر، ترجمه فایل صوتی گفت‌وگوی ژنرال قمیشی با اصغر فرهادی در شبکه «اسی‌بی‌سی» کانادا در این صفحه چاپ شد که متأسفانه عنوان شبکه، سهواً «اسی‌بی‌اس» درج شده بود. به این وسیله، از خوانندگان گرامی این اب‌ اشتباه، پوزش می‌خواهیم.

ادامه از صفحه ۸

۱۰ شخصیت‌های نمایش‌های نو خیلی با شخصیتی که از تو می‌شناسیم متفاوت است. ایوانوف و مرد قصه آدم‌های منفعلی هستند که تن به قضا و قدر می‌دهند. قرار نیست که مثل خیلی از شخصیت‌های تئاتر دنیا را عوض کنند. اما میرزا کوهستانی با کار کردن مداوم انگار که می‌خواهد چیزی را تغییر دهد.

چون وحشت این را دارم که تن به شرایط دهم. صولا آدمی هستم که خیلی از وضعیت و شرایطم حسنه می‌شوم و یک کار عجیب می‌کنم. در ۱۰ سال گذشته در چهار شهر مختلف زندگی کردم هر کدام یک سال. دو سمسال. از شیراز به تهران آمدم و بعد کرمان، بند و برگشتم تهران. در این میانه هم سعی کردم تجربه دیدن جاهای مختلف را داشته باشم. از این سکون می‌ترسم. از یک روالی را دنبال کردن می‌ترسم. نمی‌خواهم به شخصیتی تبدیل شوم مثل ایوانف. در خودم ریشه‌هایی کردم و برای همین می‌توانم درست بفرموده‌ش. من حالا من با ناله و حرکت و بدبونی این انفعال را انکار کنم.

این انفعال را انکار کنم.

سالگشتگی عاشقانه‌ترین کاری است که در این مدت دیدم؛ آن هم در دوره‌ای که تأثیر به سمت شعارزدگی و تأثیر سیاسی رفته. همه دنبال مانیفست هستند و کسی به سراغ یک عاشقانه آرام نمی‌روند. این ریسک نبود؟

ریسک که همیشه هست، اینکه به قول تو این جور شخصیه در تراز بر خورد کنی و بخشی از زندگی خودت را برای بیش از دوهزار شاخصی بگویی، بپسک بود به نظر می رسید این نگاه شخصی را محل برای عدم توانایی برای توصیف وضعیت امروز است به نظر دوست داشتن یا خواستن چیزی یا کسی انسانی ترین بخش یک نفر است. این دقیقا مثل خواستن یک تغییر اجتماعی است. همیشه فکر می کنی ما میاشته اما چه میاشته بیشتر از اینکه دکان ماتمیک یک زن و مرد برای رسیدن باشد، داستان خواستن است. وقتی کسی چیزی را می خواهد، متوجه چیزی در جهان نیست و فراموشی را در تو پیچید می کند که در عین حال بی اهمیت نشان دادن بسیار دور و اطراف است.

کا دو دیالوگ اول و آخر نمایش شخصی ترین بخش نمایش است؛ جایی که ما امیررضا کوهستانی را در سالن گشتگی می بینیم؛ عشقی که رقص روی لیوان با آن شکل گرفته است. اینکه می گوید اگر برگشتی به مردم بگو که پنجم دی یک زلزله وحشتناک می آید. این حس خواستن و دوباره خواستن و اتفاقی که باعث خلق رقص روی

لیوان‌ها بوده، دوباره برگشته است؟

خیلی آدم گذشته بازی نیستم. اصرار داشتم که این نمایش، نوستالژیک نشود. به این معنی که گذشته چقدر بهتر بود.

❧ اتفاقاً نوشتار لژیک نیست فقط چیزی را در گذشته جا گذاشته است.

بهترین تعریفی که می شود کرد همین جاماندگی است. انگار می خواهی برگردی و آن را بر داری و به امروز بیاپی. آن نریشن ها داشتند درباره عدم امکان این خواسته حرف می زدند. یک جور نشدن مطلق است. از همان اولش می گوید این را می گویم اما هنوز در تماشاجی ها نیستی. از همان اول عدم امکان و تباطی را فرض می کند و با همین فرض عدم امکان حرف هایش را می زند.

ادامه از صفحه ۷

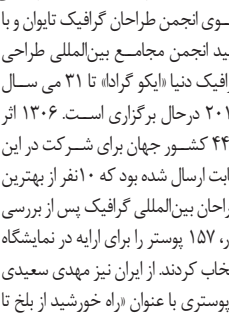
تجربه جذاب دیدن فیلم مستند

فیلم با تکیه بر جزئیاتی ناب که از گفت‌وگوی روز در روپا قهرمان فیلم شکل می‌گیرد، لایه‌هایی پیچیده از درون او را کنسار می‌زند که به واسطه عکس‌العمل‌های لحظه‌ای در موقعیت ثبت می‌شوند. مثل آن‌که سرسبز باران بردن کیتورا به علت شگفتی همسایه‌ها که کناسنسی غریب و نفس‌گیر را روی بنست بام شکل می‌دهد. فریادهای مرد نیمه مجنون در مقابل سکوت سنگی و نگاه بی‌تفاوت همسایگانی که گویی به تماشای صحنه‌ای از یک نمایش می‌نمایند یا تکیه بر موقعیت دوربین و فیلمساز نسبت به این روایری، لحظه‌ای مستقیم فرود را رقم می‌زند. «شاهجهان» سلاخه حسن نقاشی به زندگی پررؤز شاهجهان بیناگذار نخستین بانک ایرانی می‌پردازد که به خاطر کمک به مشروطه خواهان و تقایید ملی‌گرایانه تئور شد. اما ویژگی مهم فیلم فقط این سوزه اولیه بکر نیست بلکه ساختار و فرم روایی و تصویرالاعت انتخابی فیلم در بخشی که در زمان حال اطلاعات مستقیم می‌دهد متکی بر حرف‌های نه‌نهنیا بارنامده خانواده شاهجهان است که خاطرات مستند خود را با زوگی می‌کند. در بخش دیگر که به نظر قلب تعیین‌کننده و دراماتیک کار است فیلمساز با تکیه بر نامه‌ها، عکس‌ها و اسناد موجود، ریشنی را برای شاهجهان در نامه‌هایی که خطاب به همسرش خورشید نوشته، انتخاب کرده که این خط مستند و واکنش‌های بیرونی مثل مذاکره، مجادله، برخورد، تئور و... را با تکیه بر عکس‌های واقعی و چیماتی در حضور اشپا در مکان بدون تاکید بر چهره و گاز حیض حضور فیزیکی آدم‌ها ثبت می‌کند؛ ترکیبی که در پایان مخلصب را با این حس مواجه می‌کند که زواری که مستند ناظر یک فیلم تاریخ دراماتیک با جزئیاتی جذاب و پرداخت‌شده بوده است.

با اثری درباره مولانا

مهدي سعیدی برگزیده دوسالانه تایوان شد

رق: همزمان با سالروز درگذشت مولانا، پوسترى از مهدى ميميدى كه برگرفته از جاگيه اين شاعر شهير ايرانى در جهان اصر است، جايزه هيات داران دوسالانه پوستر تابون را خود اختصاص داد. نمايشگاه بين المللى پوستر تابون از

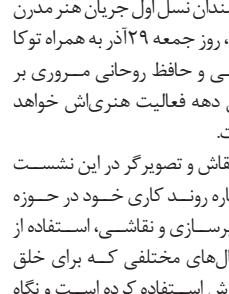

«قونیه» در این رویداد شرکت کرد. این پوستر به مناسبت زاروز مولانا به سفارش سازمان فرهنگی اکو طراحی شده و همزمان با سالروز درگذشت مولانا که ۲۶ آذر است، در بخش بوسترهای فرهنگی نمایشگاه تابان به روی دیوار رفته. از

سوی دیگر مهدی سعیدی برای طراحی این پوستر توانست جایزه هیات داوران نمایشگاه تایوان را کسب کند. سعیدی پیش از این، دو بار در این دوسالانه شرکت کرده بود و در سال ۲۰۰۷ جایزه بزرگ و در سال ۲۰۱۱ مدال برنز این نمایشگاه را دریافت کرد. سعیدی متولد تهران است و پس از گذراندن رشته گرافیک در هنرستان، مدرک دوره هنر و طراحی دانشگاه کمبریج انگلستان را دریافت کرد.

مرور ۶ دهه فعالیت پرویز کلانتری در گالری ایده

پرویز کلاتری که به تازگی مجموعه فعالیت‌های دهه خود را به همراه تعدادی از تابلوهای اخیرش پیش گذاشته بود، به گالری ایده می‌رود تا در تمبر مرور بر آثارش شرکت کند. پرویز کلاتری از بنیان‌نسل اول جریان هنر مدرن روز جمعه ۲۹ آذر به همراه توکای و حافظ روحانی مروری بر دهه فعالیت هنری‌اش خواهد

فناش و تصویرگر در این نشست
 راه روند کاری خود در حوزه
 رسازی و نقاشی، استفاده از
 ل‌های مختلفی که برای خلق
 ش استفاده کرده است و نگاه

می که به سنت دارد، سخن خواهد گفت. همچنین نشست، توکا ملکی از پژوهشگران هنری به همراه روحانی منتقد و خبرنگار حوزه هنر، طی نشستی با کارپرویز کلاتری را بررسی می کنند. پرویز

کلاثری نقاش، طراح، تصویرگر، نویسنده و روزنامه‌نگار معاصر ایرانی متولد فروردین ۱۳۱۰ است. او در دانشکده هنرهای زیبای تهران درس خواند و در سال ۱۳۳۸ رشته هنرهای تجسمی دانش‌آموخته شد. کلاثری

در مراکز هنری، از جمله دانشکده هنرهای زیبای تهران و کالج هنر کودکان در کالیفرنیا کار کرده و مدیر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در تهران بوده است.

تاکنون در نمایشگاه‌های گروهی انفرادی بسیاری در داخل و خارج ایران، شرکت کرده و یک اثر از آثار با نقاشی برجسته، در فهرست تمبرها و ویژه سازمان ملل به چاپ رسیده است. نشست مورری بر آثار پرهیز کلاتری ساعت ۱۲ روز جمعه ۲۹ خرداد در مدرسه - گالری «ایده» واقع در کرم‌خان، خیابان خرمند شمالی، کوچه هجدهم شماره ۲۶ بر گزار می‌شود.

وداع با «ماندلا» فیلم می شود

شرق: یک مستندساز ایرانی از وداع مردم آفریقا و نلسون ماندلا، رهبر مبارز آفریقای جنوبی، بیه نژادپرستی و برنده جایزه صلح نوبل، فیلم مستند تهیه می‌کند. فیلم «خدا حافظ ماندلا» از زهای وداع مردم با ماندلا می‌گوید. این فیلم در تهرانی‌ها پرتورید، ایستلاندن، کونو و ژوهانسبورگ سوپرمارکی شده و امروز دخت ماندلا حلو دوربین

می‌آید. قرار است با همکاری سفارت ایران، ملاقات‌های دیگری نیز برای فیلم صورت پذیرد. این فیلم را میثم شاه‌بابایی به همراه مرکز گسترش سینمایی مستند و تجربی تهیه می‌کند. میثم شاه‌بابایی با سفر به آفریقای جنوبی، روزهای وداع مردم با ماندلا را به تصویر می‌کشد و مهراد همایان عهده‌دار تصویر و صداي این فیلم است.

با تکریم از:
ناصر تقوایی
حسن بنی هاشمی

هفتمین جشنواره بین المللی فیلم مستند ایران «سینما حقیقت»

تهران: ۱۹ تا ۲۶ آذر ۱۳۹۲

آبادان: ۲۶ تا ۲۸ آذر ۱۳۹۲

سازمان منطقه آزاد اروند

DEFC

دفتر منطقه آزاد اروند

همراه با مرور آثار منتخب مستندسازان جنوب:

عباس امینى	الهام حسين زاده	سودابه بايانگي	بهزاد وزيرى
محمدرضا فرطوسى	رامين يافت	كريم فاتميان	سيد حسين صادقى
حبيب باوى اساجد	حبيب علوانى	محمود رحمانى	حاجى امامى
عباس احمدزاده	سپيدى طبرى	ماجدىسي	پرويش نظريه
عباس كردستانى	سرتقى مغرورى	داريوش غريزه زاده	على شهبانى نواد

بهزاد و
سید حسینی
فیما
پریش و
علی شری